

Niukka–keskiravinteiset järvet

Oligotrofa–mesotrofa sjöar med strandpryl, braxengräs eller annuell vegetation på exponerade stränder

Koodi: 3130

Luontodirektiivin luontotyyppi (liite I)

BOR suojelutaso epäsuotuisa riittämätön, kehityssuunta vakaa

Luonnehdinta

Tämä luontotyyppi, sen ekologia ja esiintyminen sekä rajanveto muihin sisävesiluontotyypeihin tunnetaan meillä heikosti.

Niukka–keskiravinteisille järville on luonteenomaista suuri vedenkorkeuden vaihtelu. Luontotyyppi ei ole niin laaja-alainen kuin sen nimestä voisi päätellä, vaan se määritetään tietynlaisen vesikasvillisuuden mukaan. Luontotyyppiin luetaan mutayrttikasvillisuus, jota esiintyy esimerkiksi reittivesien voimakkaan tulvan ajoittain paljaaksi jättämällä rannoilla; vallitsevina lajeina ovat muun muassa mutayrtti (*Limosella aquatica*), hapsiluikka (*Eleocharis acicularis*) ja rantaleinikki (*Ranunculus reptans*). Lisäksi luontotyyppiin luetaan vesistöt, joiden pohjaversoiskasvillisuudessa äimäruoho (*Subularia aquatica*) vallitsee. Tällaisia järviä esiintyy muun muassa Pohjois-Suomessa jokivesistöistä kuroutuneina.

Luontotyyppin luonnontilaisuuden kannalta keskeisiä piirteitä ovat järvialtaan ja ranta-alueen rakenteellinen luonnontilaisuus (ei vesirakenteita, ruoppauksia, rantarakentamista), pohjan hyvä laatu (ei esimerkiksi liettymistä), luontotyyppille luonteenomaisen lajiston esiintyminen, luontainen vedenkorkeuden vaihtelu ja veden hyvä laatu (ei ylimääräistä happamoittavaa, rehevöittävää tai humus- ja kiintoainekuormitusta).

Levinneisyys

Levinneisyyttä ei tarkemmin tunneta, mutta todennäköisesti luontotyyppi on harvinainen.

Nykytila ja uhkatekijät

Vesien rehevöityminen ja likaantuminen on laaja-alaisesti sisävesiimme kohdistunut ja edelleen vaikuttava uhkatekijä. Vesipolitiikan puitedirektiivin toimeenpanon myötä vesien suojelun toimenpiteitä pyritään kuitenkin edelleen edistämään.